

Prețul tăcerii mele

Nicu Hăloiu

Prețul tăcerii mele

...

Urcam ades cu gândul pân-la stele,
Și-acolo sus, în spațiul infinit,
Am văzut un dor ce te-a dorit
Țesut din amintiri și lacrimi grele!

...

De câte ori de-atunci mi-am amintit
De doru-acela cuprins de-a lui durere,
Creștea alt dor în mine, cu putere,
De-acolo dintre stele, din spațiul infinit!

...

Și-mi aminteam cât te doream de mult,
Cum te strigam atâtea nopți la rând,
Cum adormeam de multe ori plângând,

...

Că tu-mi cereai cu zâmbetul tău blând,
Doar un cuvânt, doar un cuvânt, atât,
Iar eu, în vremea-aceea am tăcut

...

Și am plecat, apoi mi te-am pierdut!
Urcam ades cu gândul pân-la stele.
Plătind din greu prețul tăcerii mele!